

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

8. maj 2017

Besvarelse af spørgsmål 34 ad L 157 stillet af udvalget den 28. april 2017 efter ønske fra Thomas Jensen (S).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes redegøre for, om lovforslaget med de ti konkrete formål oplistet i §124, giver mulighed for, at andre personer eller virksomheder end den konkrete bank eller tredjepartsudbyder, som forbrugeren har indgået aftale med, kan få adgang til ikke-personhenførbare henholdsvis personhenførbare oplysninger:

- 1) Forbrugsoverblik.
- 2) Budgetlægning.
- 3) Kategorisering og sammenligning af forbrug.
- 4) Adviseringer om forbrug, forbrugsmønstre og usædvanlige transaktioner.
- 5) Betalingspåmindelser.
- 6) Markedsføring.
- 7) Rådgivning.
- 8) Elektroniske kvitteringsløsninger.
- 9) Rabat- og loyalitetsprogrammer.
- 10) Automatisk indberetning af donationer til velgørenhed til offentlige myndigheder.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Forslaget til § 124 fastsætter en række supplerende regler til persondataloven. Forslaget regulerer kun personhenførbare oplysninger. Hvis der er tale om oplysninger, som hverken direkte eller indirekte kan henledes til en identificerbar person, er behandling af sådanne oplysninger ikke omfattet af forslaget.

Med udtrykket ”identificerbar person” skal forstås en person, der direkte eller indirekte kan identificeres, bl.a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for en given person, fx fysiske eller økonomiske oplysninger. Er f.eks. navn, adresse eller personnummer erstattet af en kode eller et løbenummer, der kan føres tilbage til den oprindelige individuelle personhenførbare oplysning, vil der også i det tilfælde være tale om en personhenførbare oplysning. Det gælder også, selv om den, som ligger inde med oplysningerne, ikke selv har adgang til den liste

eller nøgle, der viser sammenhængen mellem løbenummer og de egentlige oplysninger.

Betalingsoplysninger, som er personhenførbare, må kun behandles med forbrugers udtrykkelige samtykke. Samtykkekravet skal forstås i overensstemmelse med definitionen i § 3, stk. 1, nr. 8, i persondataloven. Kravet om, at samtykket skal være udtrykkeligt, indebærer, at en erhvervsdrivende ikke kan opnå stiltiende eller indirekte samtykke til behandling af personoplysninger, og at samtykket skal indhentes på et oplyst grundlag, således, at det klart og tydeligt fremgår for den enkelte bruger, hvad der gives samtykke til, og hvem der må behandle den pågældende brugers betalingsoplysninger.

Det er således kun de erhvervsdrivende, som forbrugeren har afgivet samtykke til at behandle vedkommendes betalingsoplysninger til, som må foretage behandlingen.

Med venlig hilsen

Brian Mikkelsen